

Bilag til bet. o. lovf. om menighedsråd

Den Danske Præsteforening

2. februar 1994

Folketingets Kirkeudvalg

Den Danske Præsteforening har anmodet om foretræde for Folketingets Kirkeudvalg foranlediget af fremsættelsen og førstebehandling af lovforslag nr. 140 til lov om menighedsråd, forslag nr. 141 til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd, forslag nr. 142 til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi og lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde, forslag nr. 143 til lov om ændring af lov om udnævnelse af biskopper og om stiftsbåndsløsning.

Præsteforeningens bemærkninger vil begrænse sig til forslag nr. 140 til lov om menighedsråd og forslag nr. 143 til lov om ændring af lov om udnævnelse af biskopper m.v.

Lovforslagene har været udsendt til høring, og høringen har medført, at en del af de indsigelser, præsteforeningen er kommet med, er blevet taget til efterretning.

Til gengæld er specielt forslaget om menighedsråd blevet ændret på centrale punkter, som præsteforeningen ikke har haft mulighed for at fremkomme med bemærkninger til.

Forslag nr. 140 til lov om menighedsråd giver anledning til følgende bemærkninger:

§ 2, stk. 1: Forslaget indeholder her en bestemmelse om, at det altid vil være den fastansatte præst, der har møde- og stemmeret i menighedsrådet, mens eksempelvis en vikar ikke har ret til almindeligt medlemskab.

Sygemeldte præster og præster på orlov – specielt barselsorlov – har arbejdsmarkedsretlige problemer med at deltage i menighedsrådsmøder. For præster gælder, at menighedsrådsmøder er arbejde, og både sygemeldte og barslende præster er jo fritaget for arbejdet. Hertil kommer, at netop det, at præster har orlov betyder, at der er kommet en vikar, der skal have mulighed for at fungere selvstændigt uden hensyn til, at den orlovshavende eller sygemeldte præst til stadighed sidder med ved mødet. Det bør være den embedshørende præst, der fungerer i menighedsrådet. Bestemmelsen bør derfor ændres således, at den fun-

gerende præst er medlem af menighedsrådet. Stk. 2 bør kun omhandle de præster, som uden at være ansat i pastoratet yder bistand ved pastoratets betjening.

§ 27. Bestemmelserne er blevet meget restriktive. Præsteforeningen finder ikke, at den foretagne afgrænsning af stemmeretten er hensigtsmæssig. Gennemførelsen af de i § 27 nævnte afgrænsninger, herunder specielt stk. 2, 3 og 4, vil medføre, at der bør fremskaffes særudtalelser fra de ansatte præster, eller at der vil være behov for at fremkomme med særudtalelser til menighedsrådsprotokollen. Specielt finder præsteforeningen, at bestemmelsen i stk. 2, der henviser til § 38 om ændringer af liturgi og ritualer, ikke er rimelig. Præsterne har ikke, som det fremgår af bemærkningerne, en vetoet, hvorimod menighedsrådet har en vetoet, såfremt præsterne ønsker ændringer.

§ 33. Menighedsrådet kan tillægge formanden honorar, såfremt han er valgt blandt de valgte medlemmer. Det betyder, at eksempelvis kirkefunktionærer kan få honorar, mens præsten ikke kan få det, uanset at alle, også præster, er forpligtet til at påtage sig hvervet efter § 8, stk. 4. Ønsker man at udelukke præster fra at modtage honorar foreslås det, at præsterne fritages fra forpligtelsen i § 8, stk. 4.

§ 38. Der bør i § 38 indføres en beskyttelsesregel af mindretal. Dette synspunkt har præsteforeningen påpeget over for Kirkeministeriet flere gange. Ønsker man opretholdt en mindretalsbeskyttelse ved udnævnelse af præster, bør der også sikres disse præster en arbejdsfrihed. For at sikre sig mod alt for avancerede ændringer i liturgien, kunne disse ændringer kræve biskoppens tiltræden.

Forslag nr. 143 til lov om ændring af lov om udnævnelse af biskopper og om stiftsbåndsløsning giver anledning til følgende bemærkninger.

Der er ikke i forslaget skabt mulighed for at institutionspræster, der ikke er tilknyttet en sognemenighed, kan stemme til et bispevalg.